

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Anna Polak

Sędziowie SA: Jolanta Hawryszko

Urszula Iwanowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podjęcie wypłaty emerytury,

na skutek apelacji ubezpieczonej od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt VI U 825/13,

postanawia:

I. umorzyć postępowanie apelacyjne,

II. wniosek o zwrot opłaty sądowej od apelacji przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił uchylenia decyzji z dnia 12 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesiła wypłatę przyznanej L. K. emerytury w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. wskazując, że art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych utracił moc prawną wyłącznie w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji L. K. wniosła o jej zmianę i wznowienie wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. wskazując, że należy do kręgu osób, które otrzymały prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., a więc obejmuje ją także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania przytaczając argumentację przywołaną w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu wyroku sąd pierwszej instancji między innymi wskazał, że przy bezspornym stanie faktycznym oraz mając na uwadze treść art. 103a ustawy emerytalnej i art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o

finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., K 2/12, odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem sądu pierwszej instancji skoro ubezpieczona bezspornie od 1 grudnia 2008 r. nabyła prawo do emerytury, w chwili składania wniosku jak i obecnie pozostaje w zatrudnieniu oraz nie rozwiązała stosunku pracy z pracodawcą, u którego była zatrudniona bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, to prawidłowo organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia od 1 października 2011 r., i wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12, nie ma wpływu na treść decyzji objętej odwołaniem. Sąd Okręgowy miał bowiem na uwadze, że oceniając skutki wyroku z dnia 12 listopada 2012 r. Trybunał doprecyzował, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Zatem ubezpieczona nie należy do osób objętych skutkami wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego nie zgodziła się L. K., która działając przez pełnomocnika, w wywiedzionej apelacji wniosła o jego zmianę, jak również o zmianę zaskarżonej decyzji i wznowienie wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. zarzucając mu niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. i art. 103a ustawy emerytalnej.

Następie pismem z dnia 14 kwietnia 2014 r. L. K., działając przez pełnomocnika, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zwieszeniu w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., cofnęła apelację jednocześnie wnosząc o zwrot uiszczonych opłat od apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr. 2000/10/37). Jednakże w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli Sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest przesłanek do uznania, że cofnięcie apelacji narusza słuszny interes ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.), która jest gospodarzem procesu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu ubezpieczonej i dlatego na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne (punkt I).

Ponieważ opłata od apelacji została uiszczona w postępowaniu przed Sądem Okręgowym, to zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.) ten Sąd jest właściwy do rozpoznania wniosku ubezpieczonej w tym przedmiocie. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. wniosek L. K. o zwrot opłaty od apelacji przekazał do rozpoznania według właściwości Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (punkt II).

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko